

Nova xerrada sobre les adoberies, amb el centre d'art Konvent

Vic El director i fundador del centre d'art Konvent, Pep Espelt, farà aquest dijous a Vic una nova xerrada del cycle programat pel col·lectiu A+ sobre les Adoberies. L'acte tindrà lloc a les 7 de la tarda a l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies. Fundat a Cal Rosal (Berguedà) en un antic convent abandonat, el projecte Konvent ha portat fins aquest lloc centenar d'artistes. Espelt és un dels comissaris més rellevants del panorama *underground*.

Toni Batllori presenta un llibre sobre el seu pare, a Manlleu

Manlleu El dibuixant Toni Batllori presentarà aquest dijous a Manlleu el llibre *A. Batllori Jofré en 100 + 1 dibuixos*, amb el mateix títol que l'exposició que s'ha pogut veure al Museu del Ter de Manlleu sobre l'obra del seu pare. L'acte tindrà lloc a les 8 del vespre, a l'Ateneu, i servirà també com a cloenda de l'exposició, en la qual s'han pogut veure alguns dibuixos de Batllori pare dedicats a la fonda Torres de Manlleu, on va estiuejar quatre dècades.

Exposició sobre Coderch al Col·legi d'Arquitectes, a Vic

Vic La delegació d'Osona del Col·legi d'Arquitectes exposa a partir d'aquest dijous la mostra "Vers una tradició viva", sobre l'obra de l'arquitecte José Antonio Coderch. L'exposició es podrà veure fins al dia 30 d'abril i en ella es revisen projectes de Codern a partir dels documents originals. També es mostren imatges de les quals va fer un seguiment el fotògraf Francesc Català Roca i s'aborda la continuïtat en la seva obra.

Conferència sobre l'art i la cultura d'Armènia, al MEV

Vic El Museu Episcopal de Vic acull aquest dijous una conferència de l'escriptor i traductor Ramon Monton sobre l'art, la cultura i les tradicions d'Armènia. Monton presentarà també el llibre *Els quaranta dies de Musa Dagh*, de l'escriptor austríac Franz Werfel, una novel·la escrita l'any 1933 sobre el genocidi armeni a mans otomanes. L'acte tindrà lloc a les 6 de la tarda i comptarà també amb la filòloga Bàrbara Virgil, que parlarà sobre l'art armeni.

1.440 minuts, plaer i política

Clara Segura desplega el seu talent, al Cirvianum, al servei d'una obra de denúncia

'Conillet'. Direcció: Marc Martínez. Actriu: Clara Segura. Teatre Cirvianum, Torelló. Dissabte, 2 d'abril de 2016.

Torelló

Carme Brugarola

Vet aquí els minuts que té un dia, 1.440, dels quals només n'hi quedaran 14 a la protagonista de *Conillet* per poder fer un respir. Marta Galán ens diu que si ara tornés a escriure el text ho faria diferent. M'ho crec. Però, on rau la màgia de tot plegat?

El text de Marta Galán és el fil que tiba Marc Martínez per fer-ne una adaptació amb el suport d'una actriu potentíssima, vital, apassionada com Clara Segura. És una creació que va més enllà d'un text inicial, és un acte creatiu únic, per aconseguir-lo hi ha hagut la confluència de l'autora, el director i l'actriu i s'ha fet un text totalment nou amb la complicitat sempre present de l'artista. És bonic veure com un escrit pot arribar a ser tan plàstic

Clara Segura, en una escena de 'Conillet'

com una escultura o com la plasticitat de l'actriu s'amolla a la paraula del text. Ara ja ens podem imaginar el perquè de la corda que va estibant la protagonista i que surt del túnel/ forat, habitacle de l'actriu, que interpreta la dona lluitadora, incansable, desbordada i cansada.

Aquest forat escenogràfic,

espai de confort de la protagonista, és al centre de l'escenari. No és un espai còmode, no és de fàcil accés, però aquesta dona, a qui no se li acaben les piles, hi va pujant i baixant sense descans. I la corda és aquest fil de creació que la fa actuar a mans d'un director amb qui ha pactat una complicitat íntima. Hi ha

una sola actriu a l'escenari i un munt de protagonistes que sacsegen el públic. És interessant preguntar-se després de la funció: què m'ha passat? Què m'han explicat? I els homes on són? Aquesta dona desbordada quan té els seus 14 minuts de glòria, els únics que li queden, pensa a follar apassionadament amb un marit, que tampoc sembla massa efusiu, i llavors sí que acaba extremadament cansada. I finalment ja ens podem imaginar, el perquè de l'inici de l'obra, més enllà de la comunicació que hi pot haver entre les parelles, ben sola practica una educació per als seus fills més enllà de l'escola, el tutor li diu que el seu fill no progressa adequadament. Ella li diu que li haurien de fer un monument perquè el seu fill llegeix i llegeix. És la denúncia d'una dona cap a un sistema que l'ofega, amb el convenciment que ella, que ha de poder amb tot, potser també pot fer entendre als altres que cal anar canviant cosetes si es vol avançar. Plaer i política a l'escenari.

Lluís Vilarrasa guanya el premi de novel·la breu de Mollerussa

L'escriptor vigatà publicarà l'obra guanyadora a Pagès Editors

Lluís Vilarrasa, al mig de la fotografia. A la seva dreta, l'alcalde de Mollerussa i a l'esquerra, l'escriptor Albert Villaró

Vic/Mollerussa

J.V.

Amb l'obra *Els fruits vermells*, l'escriptor vigatà Lluís Vilarrasa s'ha proclamat guanyador del 28è Premi de Novel·la Breu Ciutat de Mollerussa, que es va entre-

gar divendres en un acte a la Sala l'Amistat. El premi, convocat per l'Ajuntament de la capital del Pla d'Urgell, està dotat amb 5.000 euros i la publicació de l'obra per Pagès Editors, de Lleida.

Vilarrasa ha guanyat en l'edició amb més participants

de la història del certamen, amb 48 originals. L'any passat, el premi es va declarar desert, però enguany hi havia "cinc o sis novel·les que perfectament podien haver-se endut el premi", va dir el president del jurat, el poeta i assagista Josep Borrell. Del

text guanyador en va destacar la seva forma d'explicar, a partir d'una anècdota, "el joc de contraris en les relacions entre subordinats i poderosos, amb el triomf final del submís, que és clau". La història de Vilarrasa té com a protagonista "un novel·lista jove amb poc èxit" que és escollit per treballar amb un autor consagrat, ja gran i en declivi, i ajudar-lo a acabar una obra. "Li ha de fer de *negre*", diu Vilarrasa. En aquest context també hi entra la dona de l'escriptor famós, més jove que ell. I

Dibuixa la relació "de subordinats i poderosos" a través de dos escriptors

entre tots tres es crea "un triangle una mica tèrbol". La novel·la té un centenar de pàgines, "suficients per a aquells que creiem que amb aquesta extensió ja ho hem dit tot", afirma. L'escriptor vigatà va debutar amb *L'home de Dover* (2000, premi Just Manuel Casero) i ha publicat posteriorment *El meu amic Sebastian* (2004), la novel·la juvenil de ciència-ficció *Els fugitius d'Àticus* i el recull *Pares i fills* (2009, premi Roc Boronat).

Dilluns, 4 d'abril de 2016